

Sygn. akt II Ca 1431/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Cezary Klepacz (spr.)

Sędziowie: SSO Rafał Adameczyk

SSR del. Hubert Wicik

Protokolant: starszy protokolant sądowy Beata Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 15 czerwca 2015 r. sygn. VI C 24/15

oddala apelację i zasądza od (...) S.A. w S. na rzecz J. B. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 1431/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. akt VI C 24/15, Sąd Rejonowy w Jędrzejowie zasądził od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda J. B. kwotę 9.500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty (pkt I) i kwotę 1.517 zł tytułem kosztów procesu (pkt II).

Sąd ten ustalił, że w dniu 18 lipca 2014 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd należący do J. K.. Do zdarzenia doszło z przyczyn leżących po stronie kierującego pojazdem trzecim, którego ubezpieczycielem był pozwany. Samochód uszkodzony został przyjęty po wypadku do warsztatu autoryzowanego (...) SA w K.. W dniu 24 lipca 2014 r. odbyły się jego pierwsze oględziny przez przedstawiciela ubezpieczyciela. Dokonano ich, gdy pojazd był w stanie nierozłożonym. Po demontażu samochodu serwis zgłosił w dniu 4 sierpnia 2014 r. konieczność przeprowadzenia ponownych oględzin, których dokonano w dniu 7 sierpnia 2014 r. Dnia 13 sierpnia 2014 r. przedstawiciel pozwanego wycenił szkodę, weryfikując kalkulację naprawy sporządzoną przez serwis. Dopiero dnia 20 sierpnia 2014 r. pozwany przesłał do serwisu zatwierdzenie kalkulacji, z zastrzeżeniem, że każdorazowy wzrost kosztów należy z nim uzgadniać. W dniu 6 sierpnia 2014 r. J. K. powiadomił pozwanego, że wynajął pojazd zastępczy na czas naprawy. Dnia 20 sierpnia 2014 r. serwis zamówił ujęte w ocenie technicznej ubezpieczyciela elementy zawieszenia, które zostały przez niego zaakceptowane. Po ich wymianie okazało się, że samochód nadal ma

niesprawny układ kierowniczy, gdyż uszkodzona była zwrotnica koła. Serwis zgłosił dodatkowe oględziny, zgodnie z zaleceniem pozwanego, który w dniu 28 sierpnia 2014 r. zatwierdził dodatkową kalkulację naprawy. Po dokonaniu naprawy zwrotnicy, w dniu 1 września 2014 r. serwis zamówił pozostałe części do naprawy pojazdu, która trwała do 3 października 2014 r. Jak wynika z zeznań świadka M. Ś., ubezpieczyciel cały czas i praktycznie bezpośrednio nadzorował naprawę pojazdu. Z uwagi na wysokość szkody i możliwość przyjęcia tzw. szkody całkowitej, a tym samym nieopłacalności naprawy, ubezpieczyciel żądał każdorazowej kalkulacji kosztów w przypadku ujawnienia się nowych uszkodzeń. Odnośnie zarzutu późnego zamówienia części do naprawy, świadek zauważył, iż z uwagi na możliwość przyjęcia szkody całkowitej, wcześniejsze zamówienie części spowodowałoby, że serwis nie uzyskałby wynagrodzenia.

Tytułem wynajmu pojazdu zastępczego, powód wystawił pozwanemu fakturę nr (...) na kwotę 9500,40 zł brutto. Decyzją z dnia 10 października 2014 r. pozwany stwierdził brak podstaw do wypłaty odszkodowania w takiej wysokości.

Samochód był potrzebny J. K. do zaspakajania codziennych potrzeb (dojazdów do pracy, wizyt u lekarza), a także wykonywania obowiązków służbowych, gdyż był on wówczas Wójtem Gminy M., a nie miał samochodu służbowego ani innego pojazdu, jak również możliwości korzystania ze środków komunikacji publicznej.

W oparciu o te ustalenia Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne. Wskazał, że postulat pełnego odszkodowania przemawia za zwrotem przez ubezpieczyciela wydatków na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji, w związku z niemożnością korzystania z własnego, uszkodzonego pojazdu w okresie od dnia powstania szkody do chwili, gdy samochód można było odebrać po wykonaniu naprawy zaakceptowanej przez ubezpieczyciela.

Wskazany przez powoda okres najmu pojazdu zastępczego nie wykracza poza okres likwidacji szkody przez pozwanego. Chybiony jest zarzut przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia szkody poprzez zaniechanie kontaktów z serwisem w okresie naprawy. Ze złożonych w sprawie pism oraz zeznań świadków wyraźnie wynika, że powód wielokrotnie zwracał się o informacje dotyczące naprawy samochodu. Z kolei sam ubezpieczyciel miał wpływ na tempo naprawy pojazdu, skoro wymagał akceptacji każdorazowej zmiany kosztów naprawy. Nie może on zatem teraz przerzucać efektów tych działań na poszkodowanego, odmawiając wypłaty odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego. O tym, że J. K. zmuszony był wynajmując samochód pozwany został powiadomiony w dniu 6 sierpnia 2014 r. Mógł zatem uwzględnić w kalkulacji szkody także te koszty. Tymczasem w dniu 20 sierpnia 2014 r. zastrzegł sobie konieczność każdorazowego uzgodnienia kosztów naprawy, co wpłynęło na czas likwidacji szkody.

Biorąc to pod uwagę, zgodnie z zasadą pełnej kompensacji szkody wyrażoną w art. 361 § 2 k.c., Sąd uwzględnił w całości powództwo, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.500 zł, stanowiącą koszt wynajmu samochodu zastępczego w okresie od 6 sierpnia do 3 października 2014 r., wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następującego po wydaniu przez ubezpieczyciela decyzji odmawiającej przyznania odszkodowania, zgodnie z art. 481 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od tego orzeczenia wniósł pozwany, zaskarżając wyrok w pkt I w zakresie, w jakim zasądzono na rzecz powoda kwotę ponad 4.422,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty, a w konsekwencji kwestionując rozstrzygnięcie o kosztach procesu, zarzucając:

- naruszenie art. 233 k.p.c. przez dowolną ocenę materiału dowodowego, polegającą na uznaniu, że pozwany jest odpowiedzialny za zwłokę warsztatu naprawiającego pojazd oraz art. 328 § 2 k.p.c. przez brak wyjaśnienia, dlaczego Sąd uznał, że za każdą zwłokę w naprawie pojazdu, zawinioną przez inny podmiot, odpowiada pozwany,

- naruszenie art. 361 § 1 w zw. z art. 6 k.c. przez uznanie, że najem pojazdu zastępczego przez 58 dni stanowi normalne następstwo szkody, a pozwany jest zobowiązany do zwrotu kosztów w tym zakresie, art. 354 § 2 k.c. przez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zwłoki warsztatu w naprawie samochodu i art. 822 § 1 k.c. przez jego niezastosowanie i uwzględnienie powództwa, mimo że odpowiedzialność pozwanego z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego nie rozciąga się na okres powyżej 27 dni naprawy;

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że okresy zwłoki w naprawie: od 24 lipca do 4 sierpnia 2014 r. – ponad cztery dni i od 7 do 13 sierpnia 2014 r. – ponad jeden dzień oraz czas naprawy przez okres 28 dni – ponad 11 dni, stanowią normalne następstwo uszkodzenia pojazdu, były uzasadnione likwidacją szkody, a pozwany odpowiada za związane z tym koszty.

Wskazując na to, skarżący wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie od niego na rzecz powoda kwoty 4.422.60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz stosowne rozdzielnie kosztów procesu, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezprzedmiotowy jest zarzut zwłoki warsztatu samochodowego w naprawie samochodu w okresie od 24 lipca do 4 sierpnia 2014 r., bowiem w niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanego zapłaty za korzystanie przez J. K. z pojazdu zastępczego w czasie trwania naprawy jego uszkodzonego samochodu od 6 sierpnia do 3 października 2014 r. (por. uzasadnienie pozwu – k.4 i fakturę nr (...)z dnia 3 października 2014 r. – k.14).

W pozostałej części zarzuty apelacji są bezzasadne, bowiem powód wykazał, że J. K. nie mógł korzystać ze swojego samochodu, uszkodzonego wskutek działania osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, we wskazanym okresie, a samochód zastępczy był mu wówczas potrzebny.

Wskazany okres nie wykracza poza czas likwidacji szkody przez pozwanego. Nie można skutecznie postawić powodowi zarzutu przyczynienia się do zwiększenia szkody. Z przedstawionej przez niego korespondencji mailowej wynika (k.16-20), że utrzymywał on stały kontakt z warsztatem samochodowym, monitorując na bieżąco przebieg naprawy. Znajduje to potwierdzenie w zeznaniach świadka H. B. (k.71). Jak podał zaś świadek M. Ś. (k.71), samochód był poważnie uszkodzony i groziło przyjęcie szkody całkowitej, co oznaczałoby, że ubezpieczyciel nie wypłaciłby kosztów naprawy, a jedynie koszty likwidacji samochodu. W konsekwencji zakład ubezpieczeń cały czas i praktycznie bezpośrednio nadzorował naprawę, żądając każdorazowo kalkulacji kosztów w przypadku ujawnienia nowych uszkodzeń. Wpłynęło to na wydłużenie czasu naprawy, w tym możliwość zamówienia części do niej przeznaczonych. Nie ulega wątpliwości, że to postępowanie ubezpieczyciela oddziaływało przede wszystkim na tempo naprawy pojazdu. Pozwany wiedział zaś, że J. K. wynajął samochód zastępczy w dniu 6 sierpnia 2014 r. Powinien był zatem uwzględnić w kalkulacji szkody także tę okoliczność. Skoro natomiast zastrzegł sobie w dniu 20 sierpnia 2014 r. konieczność każdorazowego uzgodnienia kosztów naprawy, to ze świadomością, że jej czas ulegnie wydłużeniu, co będzie miało wpływ na wysokość odszkodowania. Zupełnie nieuprawniona jest zatem próba przerwania na powoda skutków działania pozwanego, który sam określił warunki naprawy, co wpłynęło na czas trwania likwidacji szkody, a w konsekwencji jej wysokość, biorąc pod uwagę korzystanie przez J. K. z pojazdu zastępczego.

Mając to na względzie, oddalono apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

Zgodnie z art. 98 § 1 i 3, 99 i 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., zasądzono od (...) SA w S. na rzecz J. B. kwotę 600 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym, według stawki określonej w § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej radcą prawnym ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.).

SSO Rafał Adamezyk SSO Cezary Klepacz SSO Hubert Wicik